

Hadet vandt – hadet tabte

Af Bo Torp Pedersen, Bremensgade 19, 1. København S

Læserbrev | Morgenavisen Jyllandsposten | Tirsdag 26. juni 2012

Den mest iøjnefaldende reaktion på resultatet af folketingsvalget i september 2011 var begejstringen over, at Dansk Folkeparti blev sat uden for afgørende indflydelse. Denne begejstring så man især hos vælgerne bag Det Radikale Venstre og SF, mens Socialdemokraterne – af gode grunde – var mere vage i den retning. Af gode grunde, fordi Socialdemokraterne og DF har mere til fælles, end de to partier åbent vil stå ved.

Hadet til DF vandt – og tabte. De røde vælgere og cafémiljø-vælgergruppen fik ganske vist sat DF uden for afgørende indflydelse på regeringens politik, men tabte selv politisk. Det må ikke være sjovt for disse vælgere at opdage, at de har fået en regering, som ganske rigtigt ikke har brug for DF, men som viderefører en blå politik på store vigtige politikområder.

De folketingsmedlemmer, de valgte, især SF'erne, er intet mindre end en skamplet på det danske folkestyre: Hyklerisk forsvarer de en blå politik, som om den var lyserød. Tilsyneladende forholder det sig, som en god ven bramfrit sagde det: »SF'erne har indset, at ingen af dem kommer i Folketinget ved næste valg, og at det derfor gælder om at trække tiden ud, så de bevarer deres gode løn og sikrer sig en behagelig pension ...«

Den ideologiske sump

De Radikale er vinderne og har gendannet den ideologiske ”sump”, som eksisterede, før VK-regeringen kom til magten. R opdagede, at man kunne få sin lyseblå økonomiske politik igennem hos Socialdemokraterne og SF'erne, som har nok i ”taburetterne”, og at R vel at mærke samtidig kunne gennemtvinge nogle af sine idépolitiske mærkesager:

* Der er sat fuld fart på opløsningen af nationalstaten gennem lovprisningen af EU-samarbejdet, og modstanderne lægges for had ved at kalde dem nationalister, populistere eller det, der er værre.

* Kernefamilien, som traditionel bærekraft i det nære samfund, undermineres, f.eks. gør den nye skatteaftale det til en økonomisk fordel ikke at være gift, og modstanderne af de nye kønsløse ægteskabsordninger lægges generelt for had som ”mørkemænd”.

* Flygtninge- og indvandrpolitikken ”lempes”, som det indsmigrende kaldes, for vi må jo ikke ”diskriminere”, og modstandernes politik fremlægges som ”fremmedhad”.

Man må håbe, at Venstre og Konservative ikke falder for fristelsen til at acceptere R som støtteparti, når V og K igen kan danne regering.

R vinder kun på had, og partiets ideologi er – før som nu – til skade for Danmark som selvstændig nation og som ansvarligt folk.